

Anii Războiul Balcanic și ai Primului Război Mondial

Al. Stănculescu
Bârda

Intrarea României în Războiul Balcanic și apoi în Primul Război Mondial nu a însemnat alinierea la o situație de conjunctură. România își cunoștea bine interesele, care, la acea vreme îi erau amenințate și a intrat în luptă pentru împlinirea lor. Avea de apărut, în primul rând, independența, suveranitatea, integritatea teritorială și însăși ființa neamului românesc; avea de câștigat, în al doilea rând, unitatea teritorială și spirituală cu toți românii din provinciile românești rupte din trupul Patriei – mamă de-a lungul vremii, avea de realizat România Mare în hotarele vechii Dacii. Episcopul Râmnicului de atunci spunea: „Suferințele românilor de veacuri, suspinul lor după libertate, năzuințele lor de a-și vedea visurile împlinite, dorința de demult a străbunilor noștri de a vedea uniți laolaltă pe toți ci ce vorbesc și simt românește va duce la realizarea idealului nostru național”. Responsabilitatea, costurile și riscurile erau imense, așa cum s-a văzut, dar idealul era suprem. Atunci, ori niciodată!

Redactorul Badea Mangâru de la „Biserica Ortodoxă Română” făcea bilanțul anului 1915 și privea cu îngrijorare și speranță spre cel următor: „Anul 1915 este anul negru, este anul al cărui zăbranic este făcut din lacrimile, suspinele și jalbele mamelor, soțiilor și orfanilor. Este țesut din chinurile celor ce și-au dat sfârșitul departe de tot ce au avut mai scump, departe de părinți unii, departe și de soție și de copilași, pe lângă neagra mizerie ce-au îndurat, pe lângă dorul de țară și ai lor, ce i-a frământat și focul ce i-a dogorit în lumea veșniciei (...). Anul 1915 este anul cel mai vijelios, cel mai urât și cel mai criminal din câți a cunoscut omenirea (...). Niciodată și în nici o vreme nu întâlnim în istoria popoarelor un măcel mai îngrozitor, săvârșit cu arta cea mai perfecționată în distrugere și cu premeditarea cea mai îndelungată (...). Anul 1915 s-a născut în sânge, s-a botezat cu sânge, s-a hrănit cu lăcomie toată viața sa cu sânge și și-a dat sfârșitul sufocat tot în sânge. O clipă nu s-a abătut de la acest dezastru, un moment nu s-a odihnit; continuu a sfâșiat

și a batjocorit. Anul 1915 a trimis regi în pribegie, iar pe alții i-a înălțat în trufie. În palatele pustiite ale celor ce bat pe la ușile altora ca să le dea ospitalitate și să-i adăpostească și-au dat mâna potențialii învingători ai momentului, și-au dat mâna, s-au felicitat și au benchetuit. S-au exterminat popoare din patrimoniul lor, iar cei rămași i-a înjugat la carul robiei, al suferințelor, al chinurilor și al batjocurilor”.

Noul an 1916 este întâmpinat cu teamă și speranță de către episcopul Nifon Niculescu: „Ca român, sufletul meu e stăpânit de grija vremurilor atât de grele prin care trece scumpa noastră Românie. Este adevărat că suntem o țară mică, că jur-împrejurul nostru para focului se înalță tot mai cotropitoare, că totuși, prin acest foc va trebui să răzvim pentru a realiza idealul nostru național, oricâtă durere ne-ar pricinui. Ca ierarh al vostru însă, sufletul meu este plin de cea mai caldă speranță, neîndoioasă, că neamul nostru va izbuti, cu ajutorul lui Dumnezeu, și prin puterile lui, să-și îndeplinească marea și frumoasa datorie la care este chemată generația de astăzi (...). Ca păstor al vostru, ca român și ca mai bătrân frate al vostru, vă zic: Sus inimile noastre către floarea de aur a idealului nostru național! Steagurile noastre de luptă sunt steaguri de vitejie încercată, totdeauna biruitoare! Așa vor fi și acum”.

Într-o cuvântare de răspuns, preotul Anghel Constantinescu a spus: „Cu multă duioșie ne aducem aminte de povețele părintești ce ați dat preoților la conferințele pastorale din toamna trecută. Ați dat sfaturi și îndemnuri, pe de o

parte preoților mobilizați, cum să îmbărbăteze trupele și să facă serviciile divine în campanie, cum să mângâie și să îngrijească pe cei răniți, și în fine, cum să-și îndeplinească cu punctualitate datoriile sfinte față de cei morți cu glorie pe câmpul de luptă, iar pe de altă parte ați dat îndrumări și preoților care rămân în parohii cum trebuie să ajute pe cei nevoiași, cum să le cultive ogoarele și să le strângă bucatele și, în

sfârșit, cum să mângâie pe văduve și pe cei care vor rămâne orfani de tată. Ba mai mult, cu prilejul conferințelor ați poftit pe doi medici-colonei ca să țină preoților conferințe cu privire la rolul și îndatoririle preotului în campanie din punct de vedere sanitar”.

La 4/16 august 1916 România a semnat Tratatul de alianță cu țările Antantei. Încă din ziua de 15 august, ziua Sfintei Marii Mari se sunase mobilizarea. Din toate satele și orașele românești curgeau râuri de tineri, dar și râuri de lacrimi și de rugăciuni. Mobilizarea armatei și poziția Bisericii Ortodoxe Române au fost consemnate printr-o impunătoare slujbă la catedrala patriarhală din București: „S-au introdus ectenii și rugăciuni” pentru starea de război. Mitropolitul Primat „a pronunțat o patriotică și bine cugetată predică, începând cu citația: „Acum a sosit vremea care ne sfîștește pe toți și ne așteaptă dreptul judecător” pentru realizarea visului milenar al străbunilor neamului românesc. Citând principalele date ale istoriei neamului, meritele străbunilor, după istorie și fapte în conservarea limbii române și a religiei, monumentele religioase ale acestora și patriotismul lor, continuitatea neîntreruptă a

neamului nostru ca viguroasă santinelă romană de la Traian până la formarea Principatelor Moldo-Române și faptele prin care au trecut până în zilele noastre; de asemenea, amintind în această cuvântare și enumerând nedreptățile suferite cu timpul de la năvălitorii și împilătorii străini; teritoriile sfâșiate din Patria noastră dimprejur, drepturile ce le avem de moștenire (...). „Datoria noastră este ca cu în-

credere în Dumnezeu să urmărim drepturile noastre pretutindeni, iar pentru prezent să mulțumim că Providența Dumnezeiască ne-a deschis cea mai frumoasă și favorabilă ocaziune pentru actuala reîncepere a realizării drepturilor noastre de revendicare. Sus să avem inimile! Având credință în Dumnezeu, care ne asigură prin Sfânta Evanghelie că și munții se pot muta din locul lor pe baza credinței neștrămutate a unui popor”. A urmat un Te-Deum special pentru caz de război. S-a recomandat tuturor ierarhilor să urmeze asemenea.

În aceeași zi, Ministrul Cultelor, I. G. Duca, a telegrafiat Mitropolitului Primat: „În clipa în care armata română pornește la luptă pentru a îndeplini idealul național al neamului nostru, gândul tuturor se îndreaptă cu încredere întru Cel Atotputernic și caută întărire sufletească de la credința strămoșească ce a susținut pe înaintașii noștri în toate grelele lupte pe care au fost siliți să le poarte de-a lungul veacurilor, spre a purta, păstra și înălța statul acesta. Rog deci pe Înalt Prea Sfinția Voastră să ia imediat măsuri ca pretutindeni preoții să binecuvânteze pe cei ce cu atâta avânt pleacă să se

jertfească pentru mărirea și gloria neamului și totodată să se facă în toate bisericile din de Dumnezeu păzita Eparhie pe care o păstoriți cuvenitele rugăciuni pentru izbânda oștilor române”.

În telegrama mitropolitului primat Konon trimisă tuturor episcopilor eparhioți (15 august 1916) se spunea: „Acum a sosit vremea care sfîștește pe toți și ne așteaptă dreapta realizare a visurilor părinților și a străbunilor neamului românesc. După iconomia dumnezeiască vedem cum se petrec lucruri extraordinare în împrejurul țării noastre. În aceste momente pretutindeni a sunat ora deșteptării cu toate mișcările necesare și în această clipă în care armata română binecredincioasă pornește la luptă pentru a îndeplini idealul național al neamului nostru, cu toții trebuie să avem sus inimile cu credința tare în Cel Atotputernic. Gândul tuturor se îndreaptă cu încredere în Bunătatea și ajutorul dumnezeiesc spre întărirea sufletească în credința strămoșească, care a susținut pe părinții și strămoșii noștri în grelele și periculoasele împrejurări prin care ne-am strecurat și pe care străbunii noștri au fost siliți a le înfrunta de-a lungul veacurilor, spre a păstra și a înălța moștenirea și patria străbună (...). Noi, în conformitate cu dorința generală, am hotărât să se ia imediat măsuri ca pretutindeni clerul ortodox să binecuvânteze și să încurajeze pe ostașii noștri, care cu atâta avânt pleacă ca să se jertfească pentru mărirea și gloria neamului nostru. Pentru care am dispus să se facă în toate bisericile din Dumnezeu păzita Eparhie pe care o păstoriți împreună cu P.P.S.S. Ierarhi eparhioți, anume orânduind cuvenitele rugăciuni pentru strălucita izbândă a oștilor române”. Este dat decretul (1916 aug. 14) de mobilizare a armatei române în noaptea de 14/15 august, orele 2. Este dat textul decretului privind starea de asediu, Rugăciune cu Te-Deum și ectenii pentru armata ruso-română.

Se scapă în pantaloni de frică!

Maria Diana Popescu

Mergeți pe vîrfuri! Nu-l deranjați pe neofit de la lectură! Tot citește decizia C.C.R. În mod sigur are aproape o armată de vraci din fieful justiției. Altfel n-ar fi pricepe o boabă din terminologia juridică a celor 133 de pagini. Prestatorul acesta de servicii abuzive, de-a dreptul oripilant, sfidător și compromis total prin atitudine și fapte, trebuie să știe că deciziile C.C.R. sînt obligatorii! Prin urmare, Werner era obligat să respecte decizia și s-o revoce pe Kovesi. Dar el face bășcălie pe seama C.C.R. și a Constituției! Sfidază din nou! E pregătit să facă orice murdărie doar ca s-o păstreze pe cucuvea în cuib! Băsescu avea procurorii la mîna lui, Bolovanul îl întrece! Fie și cu gașca lui plătită de haștagiști și naziști de operetă din stradă, și cu toate calculele politice pe care le face, lohanis nu mai are pic de credibilitate! Din păcate și din fericire, nimeni nu-l mai ia în serios. Pînă și Mama Omida pare mai credibilă naivilor care merg la ghicit și păcălit. Cu toate astea Bolovanul se lasă greu urnit și, în inerția limitatei minți, nu-i pasă de plîngerea penală depusă la Parchetul de pe lîngă Înalta Curte de Casație și Justiție de către Cătălin Stoichiță, fost candidat la primăria sectorului 5, pentru refuzul de apune în aplicarea decizia C.C.R. de revocarea a

Codruței Koveși. Fata Morgana care, în operațiunea „Noi sîntem statul” din 2009 și-a petrecut o noapte furtunoasă în sufrageria lui Oprea, alături de Coldea și George Maior. Poate dacă n-ar fi fost ocupată cu atîtea treburi murdare ar fi avut timp să se mărite! Dă Doamne, ca toți aceștia pomeniți aici în frunte cu Iohannis și Băsescu să aibă parte de emoția profundă și cît mai grabnică a beciului domnesc! Să nu-l uităm pe preafericitul Lazăr, și aplicarea schimonosită a legilor, prin intermediul proto-coalelor.

Atîta timp cît cucuveaua își face veacul în cuibul de pe crengile palatului, atîta timp cît Bolovanul se bazează pe mecanismele de propagandă solide, pe ofițerii acoperiți din presă și pe sprijin din afară, în mod public nu-i pasă. Dar în privat se scapă în pantaloni de frică și o tot lungește cu revocarea, în speranța unei soluții de ieșire din impas. Apropo de sprijinul din afară: o salvă de artilerie comandată în direcția României, așa poate fi etichetat gestul celor 12 ambasadori, în frunte cu măscăriciul Klemm, care au încălcat dispozițiile Convenției de la Viena, privind relațiile diplomatice între state, au făcut aprecieri mincinoase privind alinierea legislației noastre la deciziile Curții Constituționale, la standardele Consiliului Europei și directivele U.E., au adus ofense Parlamentului României, prin

intervenția în politica internă a țării noastre, dînd tonul dezbinărilor și tensiunilor în societatea românească. De aceea salut atitudinea lui Tăriceanu, Dragnea și Dăncilă, de a refuza să participe la recepția oferită de ambasadorul Klemm, cu prilejul zilei naționale a S.U.A.

Pînă una alta, cu toate catastrofele de la D.N.A., și costurile uriașe aferente, cu toate atentatele împotriva Justiției comise de către Koveși, în contextul achitărilor pe bandă rulantă date de instanțe în ultima perioadă, Iohannis își anunță candidatura pentru al doilea mandat. Și nu oricum, ci imediat după recenta vizită a oficialului U.E. la București. În fine, nici nu ne așteptam la altceva din partea acestei marionete care a compromis România pe cheltuieli uriașe din buzunarul cetățeanului. Doar trebuie să vină la putere în România unealta care să aducă partidul fîhreritei Merkel, să taie salariile și pensiile românilor, crescute de pesede! Mandatul de încotrocenire cincinală, în care s-a simțit extrem de confortabil pentru că de fapt mai mult s-a distrat, preumblîndu-se pe meridiane și paralele, se apropie de sfîrșit, iar cocoșul flămînd se visează rămas în hambarul cu grîu! Motiv de fudulie și de zgomot electoral pentru masa de manevră care îl susține.

De dimineată pînă seara cu statul de drept în gură și cu cel paralel la masă,

haștagistul Werner nu știe altceva decît să pedaleze cu sepepiștii și televiziunile după el. Mi-e teamă că ne vom confrunta din nou, cu cheltuieli de campanie astronomice, greu de estimat, ne vom confrunta din nou cu fatalitatea de a avea un președinte antiromân și arogant, care a batjocorit Constituția României, deși a jurat s-o apere și s-o respecte; un președinte absent și dezinteresat de realitățile românești de maximă urgență, un președinte falsificator de acte pentru imobile, care nu vrea să înapoieze sutele de mii de euro încasate fraudulos în urma chiriilor, un președinte lacom, iresponsabil, încălcător de legi și adept al practicilor neconstituționale.

Un președinte căruia românismul îi cade greu la stomac, grija pentru statul paralel, grija navetei, a excursiilor și confortului personal fiindu-i nu doar prioritar, ci și în exclusivitate.

Slobod la scos bazaconii pe gură și gata să se păruiască cu toți cei care îi stau în cale, Werner e doar o copie băsistă cu aere de filizon, care a făcut din Instituția Președintelui un spectacol de „colectiv”, iar din identitatea națională preș de șters picioarele pentru puterile Europei și Americii. Încă cinci ani cu încălcătorul de Constituție, încă cinci ani cu o „rață mecanică” (vorba lui Cristoiu) vor fi un dezastru pentru România! Se vrea din nou președinte, dar nu este decît un fan al corupției mari, al jocu-

lui de forțe ale căror automatisme dictează acțiunile și chiar credințele noastre. Simularea exercitării funcției sale clona unui scenariu tip F.S.B.-C.I.A.-B.N.D.-D.G.S.-Mossad, coordonarea din umbră a unor lideri politici prin șantajul diferitelor dosare inventate de Koveși și S.R.I., nefiindu-i străină. Un președinte care-și permite să pună sub acuzație pe oricine, nescotind prezumția de nevinovăție, un președinte care se poartă cu poporul ca și cum acesta trebuie să-i accepte necondiționat dictatura putredă, lipsită de repere val-orice, un președinte care a făcut ca statul să fie un adversar al cetățenilor țării care l-a uns președinte! Mersul pe bicicletă, e un gen de politică echilibrată a statului paralel. În rest, joc de gleznă și rînjete publicitare. Cît de bine-i prinde imunitatea absolută! De asta mai vrea un mandat! De asta o acoperă pe Koveși! Dosarele penale nu vor fi deschise și nu va fi anchetat! Penalul care strigă „penalii”, fiind din statul paralel, are o părere foarte bună despre el! Însă îmi place să cred că, deși va fi sprijinit de toate oficiile străine, de toți plății din afara granițelor și din țară și din statul lor paralel, care îl trage de sfori, Werner nu va ajunge în turul doi. Nici dacă va candida la statutul de globe-trotter nu ar avea șanse. Fără feisbuc, fără avion și mașini cu girofar, nema puterintă...

Mafia corporatistă profită de detronarea „Mrs.K.” și de onoarea pătată a lui Klaus

Ion Măldărescu

Gata cu fotosinteza de la D.N.A.! Madam Lascau a născut pe ascuns și crescut un sistem cu handicap locomotor, doar ca să se prăbușească! A tăcut, a făcut, a pândit și a dirijat mișcărilor subalternului Klaus – acesta aflându-se parcă sub influența etnobotanicelor externe -, căruia i-au trebuit o mie de ani, vorba unui cântec, să deslușească raportul Ministrului de Justiție. În încăpățănarea sa, sfidând din nou Constituția, a crezut cu naivitate într-un arhetip al salvării venit din stratosfera vreunei dintre Înaltele Porți. În cele din urmă, în fața potențialului cutremur al tronului de la Cotroceni – amenințarea cu suspendarea – interesul personal a primat. Pus în fața situației ireversibile a detronării „Mrs. K.” – prietena și protejata ambasadelor străine -, Klaus, a cugetat că n-ar fi bine să apară în public ca un lovit de soartă, și a transmis prin curierul de serviciu mesajul mazilirii. În opera caragialeană apărea un Agamiță Dandanache, în viața cotidiană ne-am pricopsit cu un Klaus, care nu se trage de la Santa Klaus, adică de la Moș Crăciun. Aisata-i doar o amăgire, pentru că, în curând,

nu va mai avea nici sanie, nici reni, nici căciulă, poate doar o epistolă... cu executare.

„Marele contra-miting” al coaliției s-a arătat a fi un fâșs lamentabil, „#rezistenții” și-au făcut iar damblaua, strigând și agresând forțele de ordine, toate soldându-se cu repercusiuni grave asupra văzului, auzului și gândirii „prostimii”, afectată de mulțimea fumigenelor aruncate. De ce se întâmplă? Pentru că „una din pedepsele refuzului de a participa la viața politică este aceea că vei ajunge să fi condus de inferiorii tăi” (Platon), în cazul nostru, de hoți, jefuitori și corupți.

Și de această dată, în spatele ușilor închise și ale scandalurilor la scenă deschisă, jaful național și-a făcut mendrele. Dacă în cursul dimineții s-a anunțat mazilirea Codruței Koveși, seara, târziu, Mafia corporatistă și-a mai impus încă o dată voința. Abuzurile asupra banului public au mai marcat o victorie importantă împotriva Țării: cele 200 de miliarde de metri cubi de gaz din Marea Neagră (poate chiar mai multe), pentru care se construiește o conductă specială destinată transportării acestuia în Ungaria și Austria. Legea gazelor din Marea Neagră – votată în prag de noapte – și modificarea legislației penale au trecut neobservate, în pas

alergător, prin Parlamentul României, sub privirea nevăzătoare și auzul atrofiat al dependenților de drogul televizorului. Ca și în cazul Legii Vexler, „#rezist” tace, coaliția exultă, opoziția ocărăște, poporul trage ponoasele! Dovadă că haștagiștii sunt sub comanda oculte corporatiste. Se dădeau de ceasul morții în stradă la ordonanța 13, deși nu știau cu ce se mănîncă, dar cu privire la acest alt uriaș jaf, haștagiștii n-au primit ordin de asalt, pentru că era scris să treacă fără zgomot! Prezentat la Hollywood, scenariul jefuirii bogățiilor Țării și a dezastrului național perpetuu ar fi luat un Oscar! Așa de bine a fost însăilat de jefuitorii străini cu concursul băștinașilor. Iar noi stăm cu mâinile în sân! În ceea ce privește „Fondul suveran”, încă se clocesc procedurile... se împletesc sforile... se concepe țesătura.

Firesc, s-au găsit și români care întrebă: dacă avem gaze în Marea Neagră de ce nu le putem folosim noi? De ce le dăm altora la prețuri de nimic când la noi sunt localități neelectrificate și sate izolate, fără gaze sau canalizări? Repetăm jaful pădurilor distruse de Holzindustrie Schweighofer, cu acordul Guvernului României? Viovații nu sunt întrebați, nici judecați. De condamnării, nici vorbă sau, doar sunt muștrați

de ochii lumii, „cu suspendare”. „Ungaria are conectate 90 la sută din locuințe la gaz metan deși importă 95% din gaz din Rusia. Noi vom fi în situația în care conducta de gaz spre Ungaria va merge pe sub curțile oamenilor care trebuie să se încălzească cu lemne și să gătească cu butelii și ai căror copii trebuie să plece să lucreze în Austria și Ungaria pentru că noi nu avem industrie petrochimică”.

„Pas cu pas”, matrapzăturile profului meditator ies precum uleiul la suprafața apei. Dovezile escrocheriei și ale evaziunilor fiscale, săvârșite cu premeditare de profesorul meditator de la Hertmannstadt, se înmulțesc precum ciupercile după ploaie. Pe lîngă chiria încasată ilegal „Klaus Iohannis, în calitate de primar al Sibiului, era obligat să declare toate sumele pe care le-a încasat, deci 100.000 dolari, nu doar suma de 50.000 dolari care era partea sa! [...] Că Iohannis a încasat întreaga sumă de 100.000 dolari este lucru cert, iar faptul că nu a declarat integral acest venit trebuie să fie anchetat de organele statului, căci sîntem în fața unor fapte deosebit de grave care pot duce la acuzații de evaziune fiscală, de spălarea de bani, de fals în declarații etc! [...] Klaus Iohannis a încasat abuziv, numai din chiria de la Reiffeisen Bank 580.000

euro! Această sumă rezultă din Contractele devenite deja publice, dar nu a fost declarată”.

Nu puțini s-au declarat nemulțumiți de nerespectarea legilor și a actului fundamental al țării de către șeful statului, dar nimeni nu a încropit o inițiativă legislativă pentru cercetarea modului prin care Președintele României și-a dobândit averea, în conformitate cu prevederile Legii 115/2006 privind declararea și controlul averii demnitarilor, care, la art. 25 precizează: – Parlamentul se reunește pentru a solicita cercetarea averii Președintelui; – Președintele poate să vină și să dea explicații în fața parlamentarilor; – În timpul mandatului de Președinte o asemenea cercetare nu poate fi efectuată decât „pe baza hotărârii Parlamentului României, adoptată cu votul majorității deputaților și senatorilor”. Parlamentul adoptă o Hotărâre prin care solicită organelor statului declanșarea anchetei.

Nimeni nu reacționează: „#rezist” tace, coaliția exultă, opoziția ocărăște, poporul trage ponoasele!

Nu ne sfârtecați „Luceafărul”!

Cezar Adonis
Mihalache

Nici nu știi ce să crezi?! O fi smintit, o fi mișel? Cum să propui așa ceva?! Să dezgropi „Luceafărul” doar pentru a te strecura tu, poet dezgropator de pietre tăcute, undeva în aura lui sacrală? Au fost feluriti detractori care, cu rictusuri tâmpe, ne șuierau vorbe despre „depășita poezie eminesciană”, despre cadavrul lui poetic ori prea apusa sa lirică! Dar pe aceia îi știam drept niște derbedei tocmiți de alte seminiții tocmai să arunce în noi cu lături și noroaie...

Dar să vii tu, un poet ce nu a zguduit cu versul său corola liricii românești (care, oricum, nu gravitează în jurul „Luceafărului”, ci la ani lumină de meșteșug-distanță) să ceri așa ceva este prea peste toate! Să te vrei tu, biet versificator, să te înzidești în istoria literaturii printr-un gest pe care nu l-au gândit nici măcar cei mai tenebroși detractori ai Eminescuului?!... Să-l smulgi pe

„Luceafăr” din sfânta îmbrățișare a țarinei pentru a-l lăsa pradă unor muritori care să-l sfârtece „științific” pentru o curiozitate morbidă?!...

Cui îi folosește dezgroparea și cercetarea unor

rămășițe ce nu mai sunt de mult timp pământeste, ci de-a dreptul astrale? Cum să cutezi a te atinge de El, „Luceafărul”? Cum să te dedai la o asemenea impietate, ba chiar blasfemie, într-un an în care elogiul înaintașilor ar trebui să fie litera sfântă a fiecărei zile?

De nu poți așterne o poezie care să lase urme,

nu te folosi de târnăcopul cioclilor pentru a răcăi pământul! Căci nu vei ajunge la miezul ființei noastre, nu vei găsi firul sevei de românism care să te învăluie într-o aură nemeritată.

noștri? Peste ctitori de Neam și Limbă? Peste întregitorii de pământuri?

Ne-am fi așteptat ca vreun politician agramat să cuteze a cere ca „Luceafărul” să fie smuls din somnu-i nemurire! Vreun repetent ajuns vlădică și care ar avea astfel ocazia să se răzbune pentru anii de școală! Dar nu un confrate într’ ale poeziei ori prozei!

Bine măcar că nenumitul (pentru noi) poet a avut bunul simț să intre în dizgrație singur! Și nu s-a apucat să stârneasă și vreo petiție online cu „Dezgropați-l pe Eminescu!”, că mulți sunt deja săriți dincolo de gard. Din păcate, nu peste țambra liniștii și a meditației la cele veșnice, ci de partea smintiților.

Și totuși, nu uita tu, scurmător morbid de ferpar, că orice te-ai închipui ca meșter pe această lume, poet, scriitor, actor, ‘geaba te îmbraci cu hainele morților! Pentru că nici măcar de o pomană, literară, artistică ori, la fel, de orice seminiție ar fi ea, cu strachină de colivă ori kippă

străină peste creștetul prea lins de precaritate, nu-ți va iesi! Poate doar o țâșnire de moment... Dar nu vei lăsa urme. Nu pe acelea care contează în spiritualitatea unei națiuni. Și să nu ajungi să-ți dormi eternitatea de cealaltă parte a astrilor!...

Nu sfârtecați „Luceafărul”! Nici măcar să nu îndrăzniți a-l atinge! Căci vă veți transforma în praf, dar nu de stele, ci într-un colb ce va fi spălat la prima ploaie.

Lăsați-l dară în pace pe Mihai Eminescu! El nu-și doarme somnul în pământ străin, pentru a-l aduce „acasă”! El este acasă! Nu-i tulburați veghea asupra națiunii pe care a idolatrizat-o!

Trădare Națională...

Dan
Tănăsă

Camera Deputaților a adoptat Codul administrativ al României, după ce acesta fusese votat și de Senat. În forma adoptată de Camera Deputaților, Codul administrativ va oficializa, printre altele, limbile maghiară, rusă și romani în administrația publică din România. În anul Centenarului Marii Uniri, după ce a oficializat limba turcă, limba maghiară și limba romani în spitalele din România, coaliția PSD-ALDE, condusă de Liviu Dragnea și Călin Popescu-Tăriceanu, mai dă o lovitură statului național unitar și oficializează limbile maghiară, rusă și romani în tot sistemul administrativ din România.

Limba maghiară are în prezent în România un statut cvasi-oficial în zonele în care comunitatea maghiară are o pondere însemnată, de peste 20 la sută din numărul locuitorilor. Acest statut cvasi-oficial este dat de prevederile Legii nr. 215/2001, care, printre altele, prevede la art. 19 faptul că „În unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale au o pondere de peste 20 la sută din numărul locuitorilor, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii materne, în conformitate cu

prevederile Constituției, ale prezentei legi și ale tratatelor internaționale la care România este parte”. În baza acestei prevederi legale, corelată cu prevederile art. 108 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, care prevede faptul că „În unitățile administrativ-teritoriale în care persoanele aparținând unei minorități naționale dețin o pondere de peste 20 la sută unii funcționari publici din serviciile care au contacte direct cu cetățenii vor cunoaște și limba minorității naționale respective”, a fost posibilă epurarea etnică a românilor din zeci de instituții ale administrației publice locale din zonele controlate politic și administrativ de UDMR.

Așa se face că în zeci de consilii locale și județene din România ședințele de consiliu se desfășoară în limba maghiară, se emit documente în limba maghiară, există formulare în limbile română și maghiară. Există deja plăcuțe cu denumiri de străzi sau indicatoare rutiere, plăci sau inscripții ori exclusiv în limba maghiară ori în limba maghiară și limba română. Aceste prevederi legale au făcut posibil ca în prezent să existe zeci de instituții publice din România care nu au angajat niciun român și în care se vorbește exclusiv limba maghiară.

România a semnat și ratificat prin Legea nr. 282/2007 Carta europeană a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la Strasbourg la 5 noiembrie 1992, prin

care România s-a angajat să acorde o protecție sporită unui număr de 20 de limbi minoritare: albaneză, armeană, greacă, italiană, idiș, macedoneană, poloneză, romani, ruteană, tătară, bulgară, cehă, croată, germană, maghiară, rusă, sârbă, slovacă, turcă, ucraineană. De menționat că state ale Uniunii Europene ca Franța, Grecia, Portugalia sau Italia, spre exemplu, nu au semnat sau nu au ratificat această cartă.

În privința utilizării tuturor acestor limbi minoritare în administrația publică, Codul administrativ, adoptat de Camera Deputaților în data de 9 iulie a.c. și de Senat în data de 11 iunie a.c., oficializează de jure toate aceste limbi minoritare în prefecturi și serviciile publice deconcentrate. Deși fac parte din administrația publică centrală a statului, prefecturile și deconcentratele vor fi obligate să permită utilizarea tuturor celor 20 de limbi minoritare, nu doar a limbii maghiare.

În prezent, cetățenii aparținând minorităților naționale pot utiliza limba maternă doar în raportul cu autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, organismele prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean doar în zonele în care au o pondere de 20 la sută din numărul locuitorilor. Noutatea adusă de Codul administrativ adoptat deja de Parlamentul României vine din adoptarea

art. 94 alin 1 care prevede faptul că „În unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, în care cetățenii aparținând minorităților naționale au o pondere de peste 20 la sută din numărul locuitorilor, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, organismele prestatoare de servicii publice și de utilitate publică de interes local sau județean, precum și prefecturile, serviciile publice deconcentrate, au obligația să asigure în raporturile cu aceștia, folosirea limbii minorității naționale respective, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentului Cod și ale tratatelor internaționale la care România este parte”.

Astfel, prefecturile și serviciile publice deconcentrate vor fi obligate acum să asigure cetățenilor aparținând unei minorități naționale dreptul de a utiliza limba maternă în instituțiile publice ale administrației publice centrale. Practic, în condițiile Codului administrativ adoptat cu votul parlamentarilor PSD, ALDE, PNL, UDMR, și cei ai minorităților, limba oficială de stat va fi dublată la nivelul administrației publice centrale a statului de alte limbi care vor avea de jure un statut cvasi-oficial.

Oficializarea de jure a tuturor celor 20 de limbi minoritare în sistemul administrativ din România este dată de eliminarea pragului celor 20 la sută, propusă în Codul admin-

istrativ de UDMR, pentru utilizarea limbii materne în prefecturi și serviciile publice deconcentrate. La art. 94 alin. 2 forma adoptată la Senat și înaintată la Cameră prevede faptul că „Autoritățile și instituțiile publice, precum și celelalte entități juridice prevăzute la alin.(1), prin hotărârea organelor lor deliberative sau de conducere pot decide asigurarea folosirii limbii minorităților naționale în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale nu ating ponderea prevăzută la alin (1)”.

UDMR a mai încercat, fără un rezultat favorabil, să obțină legiferarea acestei prevederi și anul trecut prin modificarea Legii nr. 215/2001 a administrației publice locale. Cu acea ocazie, liderul PSD a afirmat că „sub nicio formă” nu este de acord cu scăderea procentului din compoziția etnică necesar pentru asigurarea limbii materne în localități de la 20 la sută cat este în prezent la zece la sută, așa cum solicita UDMR prin proiectul de modificare a Legii nr. 215/2001. De această dată, liderul PSD Liviu Dragnea a ceat în fața solicitărilor UDMR și a eliminat practic pragul celor 20 la sută pentru utilizarea limbii minorităților. Practic, prin eliminarea pragului de 20 la sută toate cele 20 de limbi minoritare devin limbi oficiale de stat în întreg sistemul administrativ din România.